

**Hallingskarvet
nasjonalparkstyre**

Besøksstrategi for Hallingskarvet nasjonalpark.

Besøksadresse:
Vesleslåtavegen 13
3580 Geilo

Postadresse:
Postboks 325
1502 Moss

Kontakt:
Direkte +47 934 07 549
trond.erik.buttingsrud@statsforvalteren.no

1 Innledning

«Natur har en viktig plass i den norske folkesjelen. Vi kjenner gleden av å bestige små og store fjell, oppleve stillhet og føle kraften fra det uberørte. Nasjonalparkene er det flotteste vi har av natur, og skal oppleves og bevares.» (Sitat hentet fra konseptet til Merkevarerstrategi for Norges nasjonalparker.)

Det har i en årrekke vært fokus på at nasjonalparkene skal legge bedre til rett for besøkende og bidra til verdiskaping. På oppdrag fra Regjeringen startet Miljødirektoratet i 2013 arbeidet med å lage en merke- og kommunikasjonsstrategi for Norges nasjonalparker, besøkssenter, nasjonalparklandsbyer- og kommuner.

Dette arbeidet har resultert i «Merkevarerstrategi for Norges nasjonalparker», lansert 8. mai 2015. Denne merkevarerstrategien legger opp til at nasjonalparkforvaltningen i større grad skal se på seg selv som vertskap i tillegg til det rene forvalterfokus. Vertskapsrollen og hvordan forvaltningen kan bidra til verdiskaping krever bevisst valg fra Hallingskarvet nasjonalparkstyre. «Besøksstrategi for Hallingskarvet» tar mål av seg til å bevisstgjøre forvaltningen rundt disse spørsmål.

Første besøksstrategi for Hallingskarvet nasjonalpark ble vedtatt i desember 2015. I desember 2024 ble det vedtatt en revidering av besøksstrategien. Revideringen skal basere seg på å oppdatere strategien og tiltak der det har kommet inn nytt kunnskapsgrunnlag.

1.1 Besøksstrategiens formål

Formålet med en besøksstrategi er å gi forvaltningsmyndigheten en bevisst, målrettet og forutsigbar plan for hvordan møte besøkende. «Besøksstrategi for Hallingskarvet nasjonalpark» er Hallingskarvet nasjonalparkstyre sin plan for hvordan møte besøkende i nasjonalparken, og hvordan Hallingskarvet nasjonalpark framstår i lokalsamfunnene rundt nasjonalparken. Besøksstrategien skal legge til rette for, og styre, bruken i nasjonalparken slik at opplevelsen for de besøkende og den lokale verdiskapingen blir størst mulig. Besøksstrategien skal bidra til at forståelsen for vernet økes og verneverdiene ivaretas. Videre legger besøksstrategien rammer for å balansere verneverdiene, besøkende og lokal verdiskaping i verneområdet.

Besøksstrategien bygger på forvaltningsplanen, og er samtidig et likestilt tillegg til forvaltningsplanen. Besøksstrategien er bygd opp slik at den skal kunne stå på egne bein.

1.2 Kort om rammeverk

Verneforskriften, forvaltningsplanen og en rekke aktører legger rammer for de tiltak og strategier som forvaltningen kan gjennomføre. I dette kapitlet er det rammeverk som i størst grad påvirker en besøksstrategi, satt opp.

1.2.1 Verneforskrift for Hallingskarvet nasjonalpark og Verneforskrift for Finse biotopvernområde

Verneforskriftene gir rammene for forvaltningen av verneområdene. Formålsparagrafene for verneområdene er førende for besøksstrategien.

Hallingskarvet nasjonalpark:

§ 2. Formål

Formålet med Hallingskarvet nasjonalpark er å bevare eit stort, særmerkt og tilnærma urørt fjellområde slik at landskapet og det biologiske mangfaldet med økosystem, arter og bestandar, mellom anna villrein, blir bevart. Vernet skal sikre eit karakteristisk landskapselement som er viktig for forståinga av den geologiske historia. Ålmenta skal ha høve til friluftsliv og naturoppleving gjennom utøving av tradisjonelt og enkelt friluftsliv med liten grad av teknisk tilrettelegging. Vernet skal sikre verdifulle kulturminne.

Finse biotopvernområde:

§ 2. Formål

Formålet med Finse biotopvernområde er å sikre eit viktig trekkområde for villrein og binde saman leveområde for villreinen på Hardangervidda og i Nordfjella.

1.2.2 Forvaltningsplan for Hallingskarvet nasjonalpark og Finse biotopvernområde.

Forvaltningsplanen gir føringer for hvordan verneforskriftene skal tolkes og praktiseres. Besøksstrategien bygger på forvaltningsplanen, og er samtidig et likestilt tillegg til forvaltningsplanen. Forvaltningsplanen inneholder en rekke retningslinjer som gir føringer for arbeidet med besøksforvaltning, blant annet:

- Forvaltninga skal skje etter en hovedregel om at brukerinteressene skal tilpasses verneverdiene.
- Det er et mål å bevare det urørte preget på landskapet i verneområdene, og sikre områdene mot små og store tekniske inngrep.
- Det er et hovedmål å bevare mangfoldet av dyrearter i verneområdene. Det er videre et mål at Hallingskarvområdet skal være et godt leveområde for villrein, og en skal sikre overlevelsen til de rødlisteartene som lever der.
- Utøving av friluftsliv er et delmål i nasjonalparken, og verneområda skal være til glede for et enkelt naturvennlig friluftsliv som bygger på norske tradisjoner, med lite teknisk tilrettelegging.
- Kanalisering av ferdsel etter stier og løyper er viktig for å gjøre det mulig med flerbruk av villreinområdene.
- Det blir ikke gitt tillatelse til nye løyper i området vest for løypa Haugastøl-Raggsteindalen. I området øst for denne løypa kan det bli gitt tillatelse til mindre endringer og utvidinger i eksisterende løypenett, men forvaltninga vil legge avgjørende vekt på å bevare uberørte områder for villreinen. Det vil uansett ikke bli gitt tillatelse til nye løyper nærmere selve Hallingskarvet enn eksisterende løyper.
- Hensynet til villreinen tilsier videre at det ikke blir gitt tillatelse til å merke nye stier i området vest for en linje mellom Geiteryggen og Lengjedalen.

1.2.3 Merkevarestrategi for Norges nasjonalparker

Merkevarestrategien er grunnlaget for visuell identitet, kommunikasjon og aktiviteter i alle Norges nasjonalparker. Den skal sørge for at alt man gjør understøtter en overordnet idé om hva man er, hvem man er til for og hvordan man vedlikeholder og utvikler en enkel og samlende identitet. Merkevarestrategien omfatter merkevaren for Norges nasjonalparker, besøksentre, nasjonalparklandsbyer- og kommuner. Merkevarestrategien blir viktig for alle møtepunkter mellom besøkende og Hallingskarvet nasjonalpark, hvem vi henvender oss til og de forvaltningsgrep vi foretar oss.

1.2.4 Regional plan for Nordfjella.

Regionalplanen for Nordfjella villreinområde er vedtatt i medhold av plan og bygningsloven av Buskerud, Hordaland og Sogn og Fjordane fylkeskommune. Planen fastsetter en langsiktig arealforvaltning som balanserer bruk og vern for de aktuelle fjellområdene med influensområder. Planen er retningsgivende for kommunalplanlegging og gir føringer for statlig og fylkeskommunalplan sektorplanlegging. Hallingskarvet nasjonalpark ligger i sin helhet innenfor regional plan. For Hallingskarvet nasjonalparkstyre gir planen føringer ved skjønnsutøvelse innenfor nasjonalparken. Regional plan er i tillegg førende for tiltak i randområdene til nasjonalparken som er initiert av besøksstrategien for Hallingskarvet.

1.2.5 Stortingsmelding om villrein

Stortingsmelding 18, *Ein forbetra tilstand for villrein*, er godkjent i statsråd 5. april 2024. Stortingsmeldingen presenterer regjeringens politikk for å forbedre tilstanden for villrein i Norge. Meldingen beskriver villreinens historiske utvikling og betydning for de første menneskene i Norge, hvilke utfordringer villrein står ovenfor i dag, og hva som er regjeringens konkrete mål for villreinens tilstand. Med utgangspunkt i kvalitetsnormen for villrein har regjeringen satt disse målene for tilstanden til villreinen:

- å stoppe den negative utviklinga i villreinområda innen 2030
- å oppnå minimum middels kvalitet for alle villreinområder innen 2050
- å oppnå god kvalitet for alle nasjonale villreinområder innen 2100

Meldingen fremmer videre ny politikk for nå målene for villreinens tilstand. Dette innenfor de fem satsingsområdene 1) helhetlig og restriktiv arealforvaltning i villrein fjellet, 2) økt tilrettelegging av villreinvennlig ferdsel, 3) bedre villreinhelse, 4) mer bærekraftig bestandsforvaltning av villrein, og 5) målrettet restaurering av villreinens leveområder.

2 Situasjonsanalyse

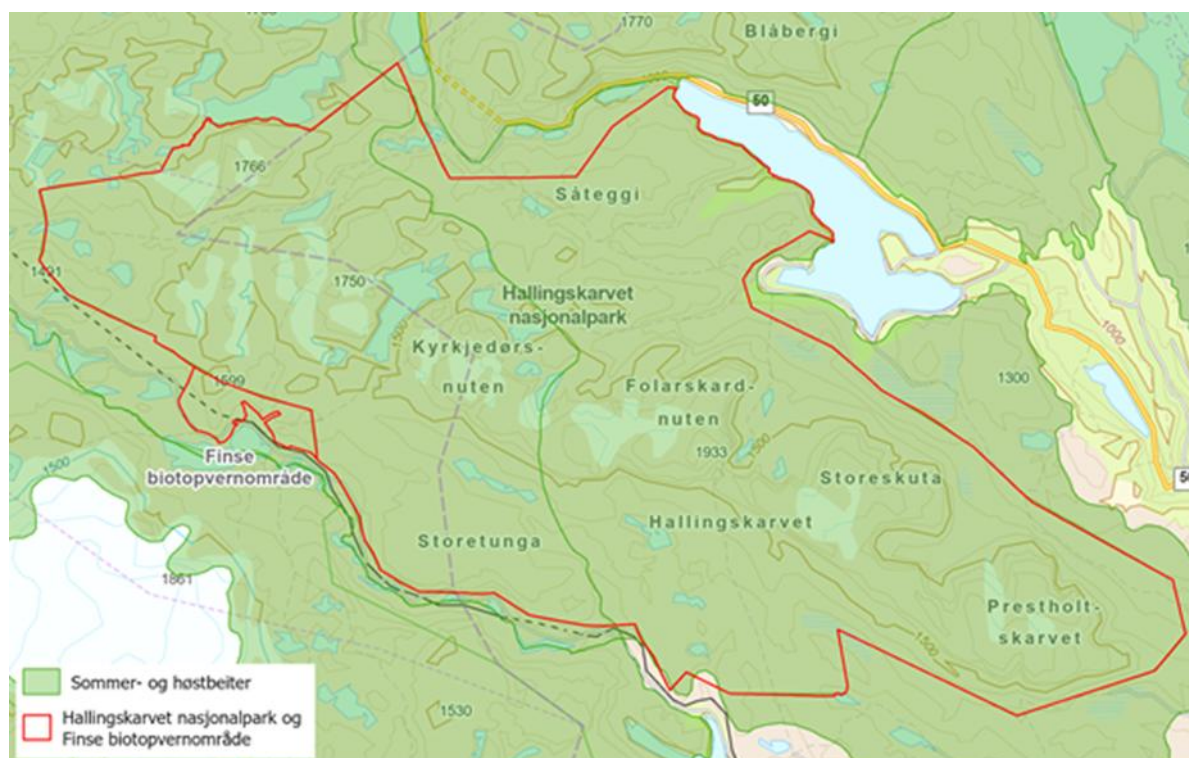
2.1 Oppsummering kunnskap

Besøksstrategien for Hallingskarvet skal bygge på et godt faglig grunnlag. Til grunn for strategien ligger flere forskningsrapporter og kartlegginger. Sammen med erfaringsbasert kunnskap utgjør dette grunnlaget for de mål, strategier og tiltak som ligger i besøksstrategien.

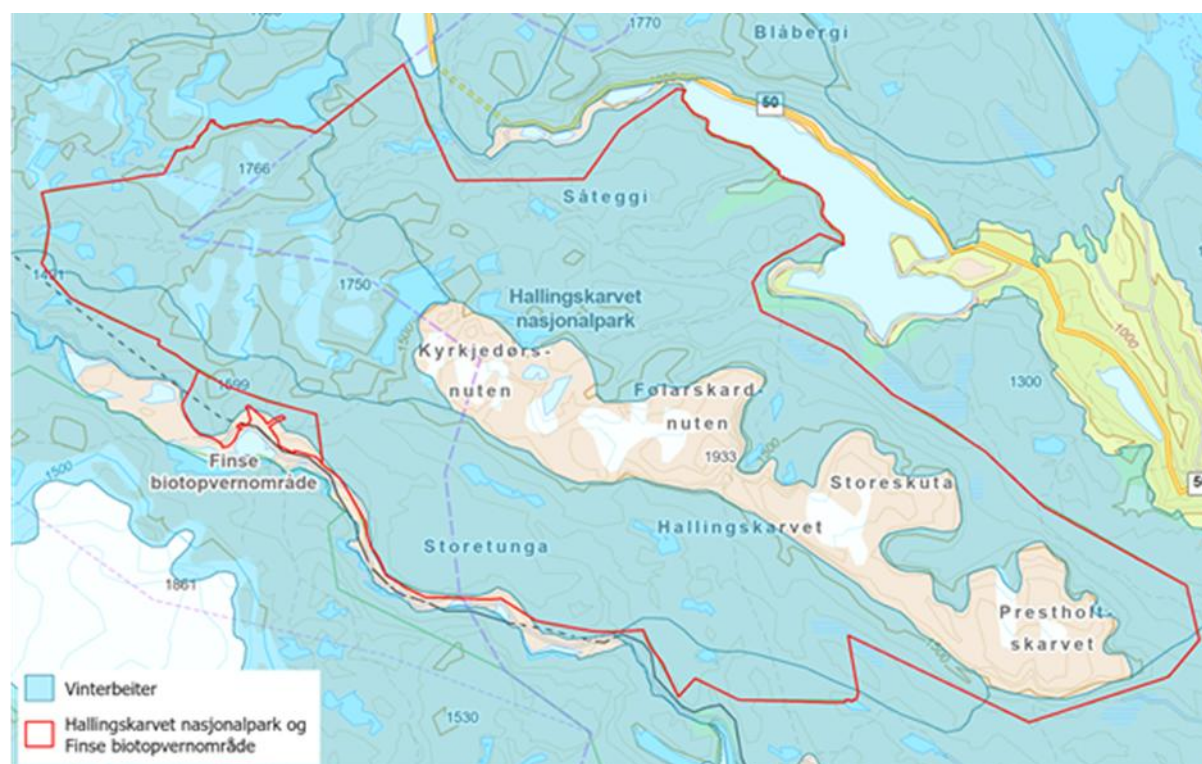
2.1.1 Sårbare naturverdier

Villrein

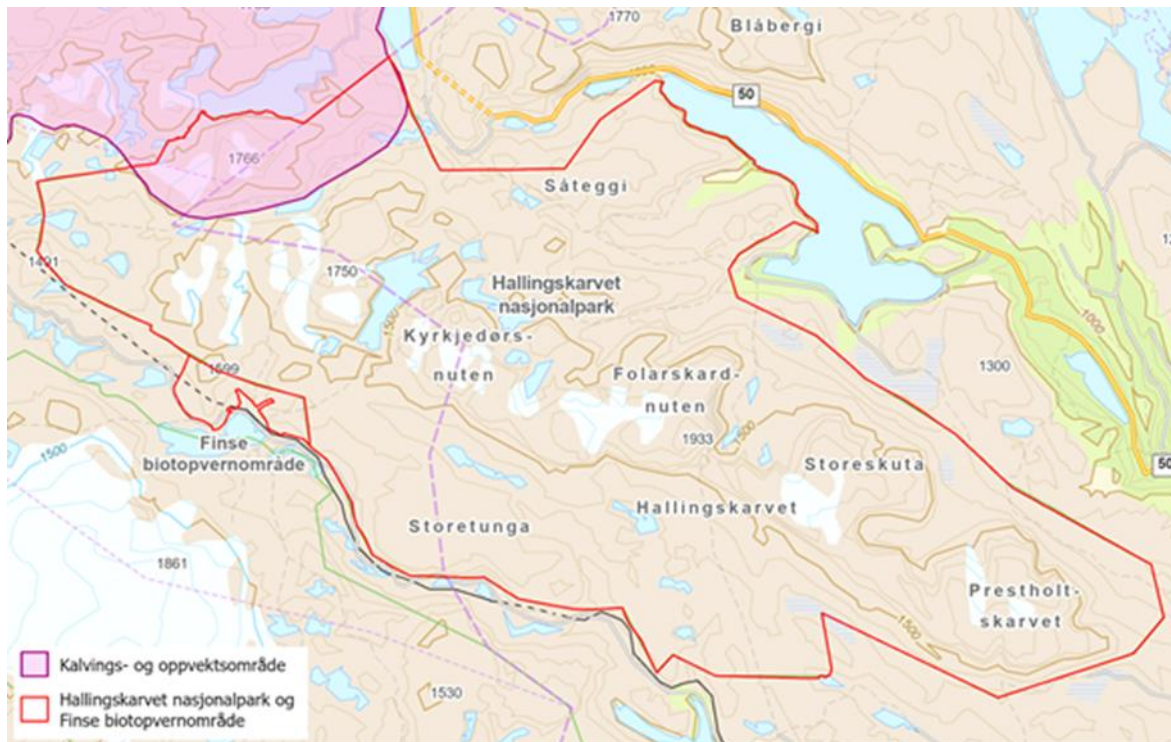
Hallingskarvet nasjonalpark ligger i sin helhet innenfor nasjonalt villreinområde for Nordfjell og Fjellheimen. Gjennom arbeidet med «Kvalitetsnormen for villrein» er arealkategorier for villreinen sin bruk av fjellet satt opp. Kvalitetsnormen for villrein (Rolandsen, C.M., m.fl. 2022) har utarbeidet kart som viser kalvings- og oppvekstområdet (april/mai til siste halvdel av juni), sommerbeite og vinterbeite. Hele Hallingskarvet nasjonalpark er registrert som sommer- og vinterbeiteområde (figur 1 og 2). Kalvings- og oppvekstområdet går fra de vestlige delene i nasjonalparken, fra Omnsvatnet, og vestover mot Aurland (figur 3). I Kvalitetsnormen for villrein er det også utarbeidet et kart som viser vårbeite for bukke på sørsiden av Hallingskarvet fra Storetunga til Raggenuten, og på nordsiden av Hallingskarvet i området ved Såteggi, Ynglesdalen og Raggsteindalen.

Figur 1. Sommer- og høstbeite. (Kartframstilling: Statsforvalteren i Østfold, Buskerud, Oslo og Akershus.)

Figur 2. Vinterbeite. (Kartframstilling: Statsforvalteren i Østfold, Buskerud, Oslo og Akershus.)

Figur 3. Kalvings- og oppvekstområde. (Kartframstilling: Statsforvalteren i Østfold, Buskerud, Oslo og Akershus.)

Nordfjella er et fragmentert villreinområde. Infrastruktur og den markerte topografien i området bidrar til at det er flere trange trekkorridorer som er av stor betydning for villreinens tilgang til viktige funksjons- og beiteområde. Disse trekkorridorene utgjør særskilte utfordringer for arealforvaltningen i Nordfjella. Hallingskarvet nasjonalpark har to slike trekkorridorer i sitt område. Dette er ved Geitryggen og over Finsetunellen. Trekkorridoren over Finsetunellen er forvaltet gjennom Finse biotopvernområde.

Kvalitetsnorm for villrein har vurdert tilstanden til villreinen i hvert av de 24 villreinområder i Norge (Rolandsen, m.fl. 2022). Hallingskarvet nasjonalpark er en del av villreinområde Nordfjella. Første klassifisering ble gjennomført i 2022. Vurderingene tar utgangspunkt i tre delnormer; 1) bestandsforhold, 2) lavbeite og 3) leveområder og menneskelig påvirkning. En helhetsvurdering av Nordfjella ender på dårlig tilstand/kvalitet.

Delnorm	Måleparameter	Dårlig	Middels	God
1	Kjønns- og alderskorrigert slaktevekt på kalv		X	
1	Antall kalver per 100 simle og ungdyr		X	
1	Andel eldre (≥ 3 år) bukk per voksen (≥ 1 år) simle	X		
1	Genetisk variasjon			X
1	Helsestatus – forekomst av alvorlig meldepliktig sykdom	X	Brukes ikke	
2	Lavbeiter		X	
3	Funksjonell arealutnyttelse			X
3	Funksjonelle trekkpassasjer	X		

Figur 4. Klassifisering av de enkelte måleparameterne i delnorm 1, 2 og 3 for Nordfjella.

Måleparametrene *Andel eldre (≥ 3 år) bukk per voksen (≥ 1 år) simle* og *Helsestatus – forekomst av alvorlig meldepliktig sykdom*, er knyttet til utbredelsen av CWD og utskyting av bukk. Disse punktene vil trolig rette seg etter en reetablering av villrein i sone 1. I forvaltningen av Hallingskarvet nasjonalpark er det spesielt måleparametrene *Lavbeite* og *Funksjonelle trekkpassasjer* som er viktige. Lavrike områder ligger øst i nasjonalparken, men her er det også mange forstyrrelser som antas å være årsaken til at reinen heller bruker områder lenger vest. Utfordringen med funksjonelle trekkpassasjer ligger for så vidt på utsiden av nasjonalparken, slik som Rallarvegen/Bergensbanen

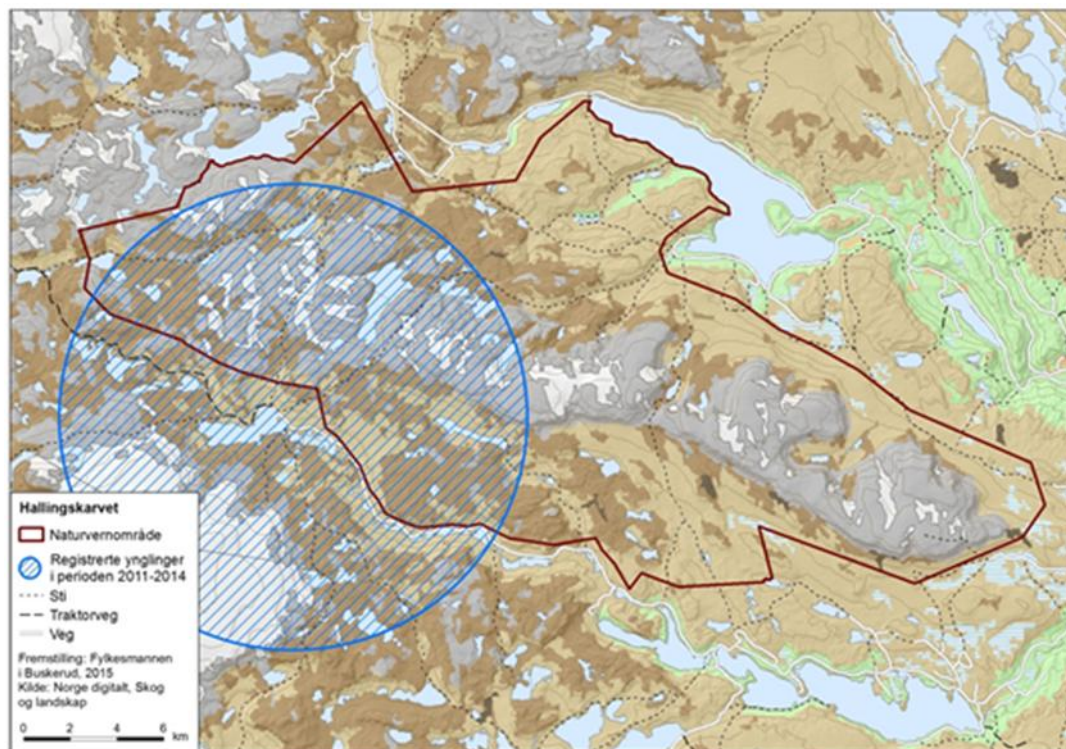
og Geiteryggen. Men ferdsel til Geiteryggen går i stor grad gjennom nasjonalparken og forhold i besøksstrategien for Hallingskarvet kan være med å regulere denne ferdselen.

Fjellrev

Fjellreven var i tidligere tider, helt fra siste istid og frem til ut på 1900-tallet en svært vanlig art i fjellet. Som pelsvilt var fjellreven svært viktig for de som fanget og skjøt rev på slutten av 1800-tallet og helt frem til 1930 da den ble totalfredet i Norge. Imidlertid kan det se ut som om fjellreven ble fredet for sent. I 2010 ble de første valpene fra Sæterfjellet avlsstasjon satt ut i Finseområdet. Årsaken var at reven var utryddet i hele Sør-Norge, og i erkjennelsen av at vi mennesker var en sterkt medvirkende årsak til dette forsøkes det nå å gjenetablere bestanden. I tillegg til utsettinga av valper er det satt ut førautomater for å øke overlevelsen til fjellreven.

Prosjektet har så langt vist en svært positiv trend og siden 2010 er det satt ut til sammen 72 valper i området, samt at det er dokumentert nesten like mange som er kommet til verden i Finseområdet som følge av dette. Prosjektet med føring av fjellrev har per i dag en tidsramme fram til 2033. Utfordringen ved økt besøk og ferdsel er at fjellreven blir for vant til mennesker og trekker ned til folk for å finne mat. Dette i seg selv vil ikke true bestanden, men der det finnes folk er det farer som tog og biler etc. En del individer har i løpet av prosjektperioden omkommet i slike ulykker.

Potensialet for forstyrrelser av ikke ønsket karakter er størst i yngleperioden, som strekker seg fra begynnelsen av mai til slutten av juli. Det er relativt stor ferdsel i området rundt Finse, spesielt i juli, og dersom et revepar blir forstyrret i for stor grad i denne perioden kan det føre til at de flytter til en annen lokalitet, noe som kan være farefullt for valpene.

Figur 2. Område med registrerte ynglinger av fjellrev. (Kartframstilling: Statsforvalteren i Østfold, Buskerud, Oslo og Akershus.)

Rovfugl

I 2014 ble det gjennomført kartlegging av rovfugl i regi av Naturvernforbundet i Buskerud («Rovfugl i Hallingskarvet nasjonalpark – rapport fra kartleggingsarbeid 2014», Lars Egil Furuseth og Per Furuseth). Undersøkellesområdet dekket Hallingskarvet nasjonalpark og Finse biotopvernområde, totalt ca. 457 kvm. I tillegg er noe areal langs randsona mot Rallarvegen kartlagt. Dette gjelder

spesielt området mellom nasjonalparkgrensa og jernbanen mellom Vikastølen i øst og Hestebotn i vest.

Samtlige arter (foruten havørn og myrhauk) som inngikk i denne kartleggingen er, som hekkefugl, knyttet opp mot fjellvegger. Havørn er bare ansett som streiffugl selv om observasjoner av voksne fugler ble gjort i hekketiden. Myrhauk er utelukkende knyttet opp mot myrer og skrånede terreng bevokst med einer, vier og dvergbjørk. De to minste artene, tårnfalk og dvergfalk ble ikke prioritert i forbindelse med denne kartleggingen. Bakgrunnen for dette er at disse artene ikke er like sensitive for ferdsel i hekketiden.

Art	Sikker hekking	Mulig hekking	Obs. i hekketiden
Havørn			X
Kongeørn	1		X
Myrhauk			X
Fjellvåk	5	1	X
Tårnfalk		3	X
Dvergfalk			X
Jaktfalk	1		X

Tabell 1. Resultater etter kartlegging i 2014.

Fra tidligere og pågående kartlegging av rovfugl i Buskerud er det opparbeidet en viss kjennskap til hekkeplasser for rovfugl innenfor Hallingskarvet. Data hentet inn før 2014 er listet opp i tabell 2. Samtlige tidligere kjente lokaliteter ble også undersøkt i 2014. Tårnfalk og dvergfalk er ikke tatt med i denne oversikten.

Art	Sikker hekking	Mulig hekking	Obs. i hekketiden
Havørn			X
Kongeørn	1		X
Myrhauk			X
Fjellvåk	9	1	X
Jaktfalk	4	1	X

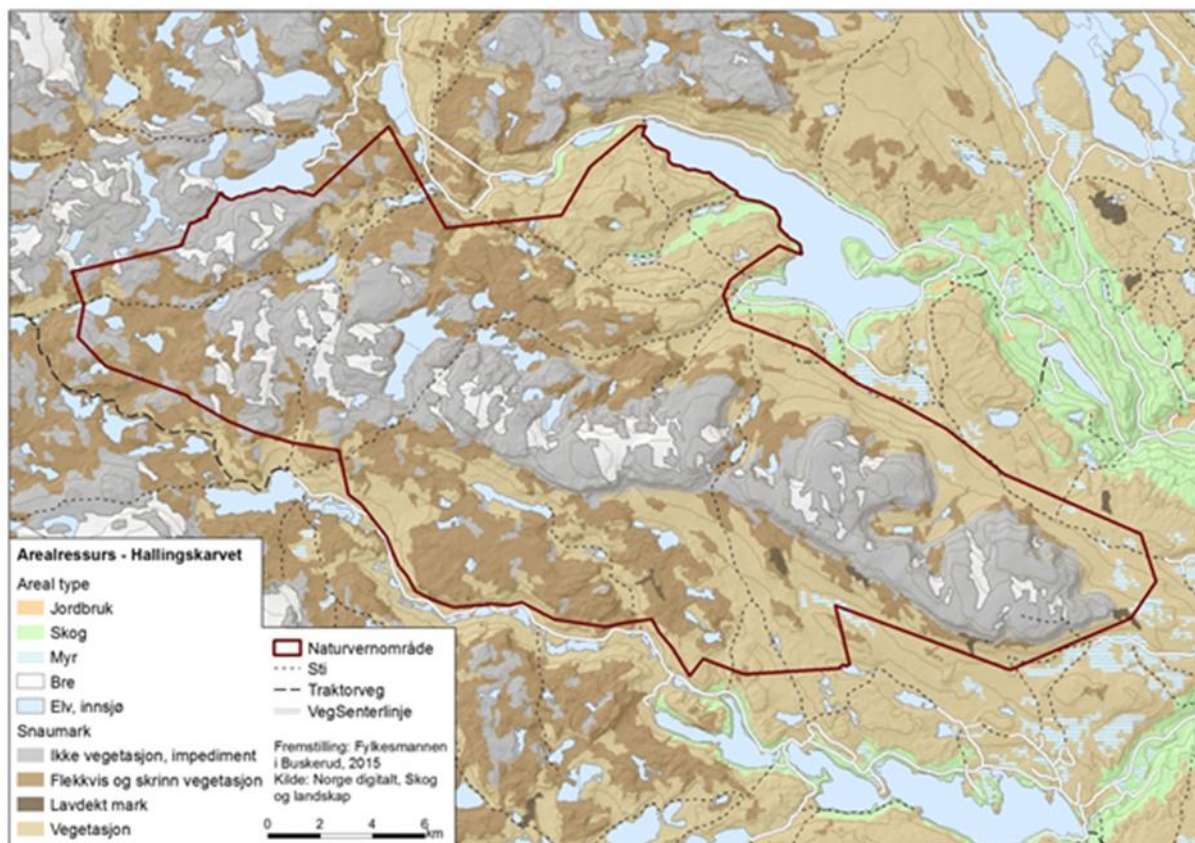
Tabell 2. Oversikt over observerte rovfugler fra eldre data.

Ved en gjennomgang av Artskart for perioden 1. februar 2015 til 25. mai 2025 er det ikke registrert hekkende rovfugl innenfor grensene til Hallingskarvet nasjonalpark og Finse biotopvernområdet. Dette er ikke et signal om at det ikke er rovfugl i verneområdene, men mer et tegn på at de ikke er observert eller lagt inn i Artskart.

Samtlige fjellvegger kan være potensielle hekkebiotop for rovfugler. De lavereliggende fjellveggene rundt Hallingskarvet er av klimatiske grunner best egnet som hekkebiotoper. I og med at mye av landskapet i Hallingskarvet nasjonalpark ligger høyt til fjells, begrenser dette noe tilgangen på gode rovfuglbiotoper.

Vegetasjon

Det finnes ikke datasett over vegetasjonstyper i Hallingskarvet nasjonalpark. Den eneste heldekkende kartleggingen av vegetasjon er arealressurskartet AR50, utført av Skog og landskap (figur 4).

Figur 4. Arealressurskart. (Kartframstilling: Statsforvalteren i Østfold, Buskerud, Oslo og Akershus.)

Slitasje på vegetasjonsdekket er i Hallingskarvet knyttet til stier. Figur xx, som viser ferdselsintensitet på stier, vil også representere de stiene med mest slitasje. Generelt vil slitasje være knyttet til antallet personer som bruker stien, og ikke at vegetasjonene er spesielt sårbar. Slitestyrken til vegetasjonen vil minke etter hvor høy man er over havet. På stier der vegetasjonen er slitt bort vil helningsgrad og topografi ha mye å si for hvor mye vannet eroderer. Prestholtstien er et eksempel på en sti med en kombinasjon av høy ferdselsintensitet og høy vannerosjon. Denne stien ble i perioden 2011-2013, steinlagt og revegetert. Med høyt antall brukere kan man se for seg at flere stier vil kreve tiltak for å sikre vegetasjonen lokalt.

2.1.2 Reiseliv

Hallingskarvet nasjonalpark ligger i en av landets største reiselivsregioner. Markante og store destinasjoner som Geilo og Finse har lange reiselivstradisjoner som strekker seg tilbake til århundreskiftet 1800/1900.

Hallingskarvet nasjonalpark er lett tilgjengelig fra flere kanter. Nord for nasjonalparken går Fv50 mellom Hol og Aurland, sør for nasjonalparken ligger Rv7 mellom Geilo og Eidfjord. I gjennomsnitt har Fv50 og Rv7 i perioden 2021 til 2024 en årsdøgntrafikk på 1866 kjøretøy. I tillegg ligger nasjonalparken helt ned til Bergensbanen på store deler av strekningen mellom Haugastøl og Myrdal, med Finse som den høyest liggende jernbanestasjon i Norge (1222 moh.). Disse ferdselsårene er hovedferdselsåre mellom øst og vest, Oslo og Bergen.

Menon Economics har laget en rapport med kartlegging av tilreisende og turistnæringen i Hol kommune (Live Nerdrum, Mathie Rødalen, Endre Kildal Iversen, 2022). Kartleggingen av tilreisende viser utviklingen av gjestedøgn til Hol kommune. Denne viser at det i 2019 var 1,5 millioner gjestedøgn til kommune. 60 prosent av dette var på private hytter. Overnatting på kommersielle senger har hatt en jevn utvikling siden 2012. Svingninger i overnatting i kommersielle senger blir styrt av utviklingen av kronekursen og hvor aktiv markedsføring Visit Geilo gjennomfører. Økningen på gjestedøgn har kommet via nybygde hytter i Hol kommune. Ifølge kartleggingen til Menon, har det

fram mot 2019 blitt bygd 95 hytter i året (Live Nerdrum, Mathie Rødalen, Endre Kildal Iversen, 2022). Årsrapporten til Hol kommune viser at det for årene 2022, 2023 og 2024 er gitt igangsettingstillatelse til 86, 41 og 49 hytter. Dette gir en jevn vekst i tilreisende til kommunen og til randområdene til Hallingskarvet.

Finse med Finsehytta og Finse 1222 hadde i 2024 litt over 28 000 overnattinger. Besøkstallene fra Finse, og Geiterygghytta (5 000 overnattinger i 2024), blir styrt av overnattingskapasiteten i turisthytter og hotell. Denne har vært relativt stabil over flere år, og dette gir stabil trafikk i området.

Grunnstammen av bedrifter på tilbydersiden rundt Hallingskarvet består av overnattingsbedrifter. Dette er både hoteller, turisthytter, leiligheter og utleiehytter. Etter dette kommer detaljhandel og tilbydere av aktiviteter og opplevelser. Rundt nasjonalparken er det flere bedrifter som tilbyr aktiviteter og guiding. Eksempler på dette er Vinternatt og Jøklagutane. Ut fra Finse blir det gjennomført både kite-kurs og ekspedisjons-kurs. Dette blir gjennomført av bedrifter som ikke har faste tilholdssteder ved Finse. Kursene bruker i liten grad Hallingskarvet nasjonalpark. Kursene går på Finsevann og vestover og under Hardangerjøkulen. I den grad man benytter nasjonalparken er dette etter DNT sitt stinett og området Tvergastein og Prestholtseter.

Nasjonalparkstatusen til Hallingskarvet blir brukt for å markedsføre destinasjonene og arrangementer rundt Hallingskarvet. Ser man videre på de aktivitetene og den tilrettelegging som konkret blir tilbudt gjestene som kommer til området, er de vinklet mot naturen generelt og ikke mot nasjonalparken spesielt. På vinteren er det alpinanlegg og skiløyper som er grunnstammen i tilbudet til gjestene. På sommeren er det de mange turmulighetene som blir trukket fram. I tillegg kommer viktige attraksjoner som mat-, natur- og kulturopplevelser, spa og handel. Man kan også se at destinasjonene er aktive med å trekke til seg kunder gjennom ulike arrangementer.

Generelt kan man si at Hallingskarvet nasjonalpark ikke er primærattraksjonen for turister som kommer til området. Det vil si at nasjonalparken ikke er hovedårsaken til at folk reiser til området. På den annen side er naturen, med Hallingskarvet som et viktig symbol, viktig for de som besøker randområdene. For det store flertallet av gjester som kommer til området er naturen primærattraksjonen. De mange aktiviteter og opplevelser som tilbys de besøkende vil være sekundærattraksjoner for de som kommer til området. Noen av aktivitetene er derimot så store at de er hovedformålet med reisen til området. Dette er aktiviteter som Rallarvegen, Prestholtrunden og Skarverennet.

2.1.3 Den besøkende

Tilbake i 2011 og 2014 ble det gjennomført kartlegging av besøkende i nasjonalparken. Det ble da brukt ferdselsteller og selvregistreringskasser med spørreskjema (Vistad, m.fl. 2014). I 2022 og 2023 ble det gjennomført ferdselskartlegging ved bruk av fysiske teller i terrenget og bruk av Stravaregisseringer (Stange, m.fl., 2024. Upublisert). Disse kartleggingene er grunnlaget for beskrivelse av besøkende.

Brukerne av nasjonalparken

Som en del av grunnlaget for Regionalplan for Nordfjella, ble det i 2011 gjennomført kartlegging ved Finse, Geiteryggen, Raggsteindalen, Haugastøl og Prestholtseter. I regi av Miljødirektoratet ble det i 2014 gjennomført brukerundersøkelser ved Hivjuvossen, Budalen, Prestholtseter, Ustaoset og Haugastøl. Begge undersøkelser er gjennomført ved bruk av selvregistreringskasser, og arbeidet er utført av Norsk institutt for naturforskning (NINA).

Kartleggingen i 2014 viste at i overkant av $\frac{3}{4}$ av de besøkende er fra Norge. Ser vi nærmere på fordelingen av de besøkende på fylker, er det Hordaland (36 %) som står for den desidert største andelen etterfulgt av Oslo (19 %), Buskerud (15 %) og Akershus (14 %). Det er interessant å se at det er representanter fra alle fylkene i Norge i datamaterialet. Av de i overkant 24 % som var utenlandske besøkende i de 7 innfallsportene ble det totalt registrert 32 ulike nasjonaliteter. De fleste er fra Tyskland (33 %) og Nederland (22 %), og ellers en del fra Danmark (9 %) og Sverige (7 %).

%). Bostedanalysen viser at det er mange som kommer langveis fra, enten dette er Bergens- og Osloregionen i Norge, eller fra utlandet.

Når det gjelder demografi er gjennomsnittsalderen for begge kjønn 45 år. Dette indikerer at det er mange godt voksne som besøker nasjonalparken. Det er en overraskende høy andel som har med barn under 15 år i følget (30 %). Dette er den høyeste andelen som er registrert i denne type undersøkelse. For eksempel er tilsvarende andel 16 % i Rondane nasjonalpark.

Når det gjelder andre karaktertrekk ved de besøkende, viser det seg at det er en lav andel som er på organisert tur (3 %). De aller fleste besøker området for å gå en fottur (96 %) og de er på dagstur (83 %). Andelen som er på fottur er høy til tross for at respondentene hadde flere valg på hovedformål med turen. Varigheten på dagsturen varierer mye, men hele 50 % går en kort dagstur med varighet på 3 timer eller mindre. Korte flerdagersturer dominerer totalt for de som er på flerdagerstur.

En stor andel (71 %) av de registrerte hadde vært i området tidligere. 29 % av de besøkende er med andre ord førstegangsbesøkende. Hele 64 % hadde brukt området sommerstid, mens 55 % hadde vært der om vinteren tidligere. Det er stor forskjell mellom utlendinger og nordmenn når det gjelder førstegangsbesøkende. Hele 73 % av utlendingene er førstegangsbesøkende, mens tilsvarende tall for nordmenn kun er 15 %.

I alt 78 % oppgir at de hovedsakelig går på merkede/tydelige stier i nasjonalparken, og bare 2 % oppgir at de går hovedsakelig utenfor tydelige stier. Vi kan si at det er en betydelig andel, 20 %, som går både på og utenfor merkede/tydelige stier. Hallingskarvet er et område der forholdsvis mange går utenfor stisystemet. Kun 13 % av de besøkende oppgir at de går alene. Hallingskarvet nasjonalpark er typisk et sted man besøker sammen med andre.

Når det gjelder informasjonsinnhenting for besøket er det kategorien «alltid visst om» som har høyest frekvens, etterfulgt av bekjente/venner og turistinformasjon.

Når det gjelder purisme og ønske om tilrettelegging ser vi at de besøkende til Hallingskarvet på generell basis ønsker noe mindre grad av tilrettelegging enn det som for eksempel er tilfelle i Rondane nasjonalpark. På lik linje med for eksempel Dovrefjell-Sunndalsfjella nasjonalpark, er det en forholdsvis stor andel av de besøkende som ønsker lite tilrettelegging og som gjerne går utenfor merkede stier.

Datamaterialet viser at de som besøker Hallingskarvet er veldig fornøyd med besøket, og at idealområdet for turbesøk i stor grad samsvarer med det de finner i Hallingskarvet. Gjennomsnittskår for om Hallingskarvet samsvarer med «idealområdet» er 4,165 (N=1670, std. avvik 0,8577), og hele 40 % oppgir at det er fullt samsvar (verdi 5) (Vistad, m.fl. 2014).

Nyere undersøkelser fra Reinheimen nasjonalpark og Dovrefjell-Sunndalsfjella nasjonalpark viser en utvikling der flere utlendinger besøker våre fjellområder. I tillegg er det også flere yngre som går på tur (Zouhar, Y., m. fl. 2023 og Zouhar, Y., m. fl. 2023). Dette vil trolig også gjelde for Hallingskarvet nasjonalpark.

Ferdselstillinger fra 2022 og 2023.

NINA har gjennomført ferdselstillinger i 2022 og 2023 (Stange, m.fl., 2024. Upublisert). Dette er gjennomført med ferdselsteller ut i terrenget og analyse av Strava data. Registreringer er gjort på stier i nasjonalparken og stier rundt Geilo sentrum.

Kart x viser antall passeringer på ferdselstellere i Hallingskarvet nasjonalpark og Finse biotopvernområde. Telleren har stått ute en sommer. Dette gir tallene en viss usikkerhet da de kan bli påvirket av turforholdene som vær og føreforhold og regularitet på jernbanen.

(Kart x)

Konklusjonen fra rapporten sier at «Ferdsele i Geilo-området har økt, spesielt under koronaperioden, og av hyttefolk. Hyttene har fått endret bruk, og brukes gjennom hele året og mange flere døgn enn tidligere. Vi ser dette på Strava data i perioden 2019-2023.

Ferdsele rundt Raggsteindalen er redusert, dette gjelder fra Raggsteindalen mot Geitryggen, mot Finse og mot Haugastøl. Dette er en effekt av nedlagt tilbud om overnatting og servering i Raggsteindalen.

Syklister på Rallarvegen ser ut til å ha økt noe. Det var veldig få som syklet Rallarvegen i 2020, på grunn av koronarestriksjoner, men derimot 2021 var et toppår. NINA har tellinger tilbake til 2010 og 2011 som viser tallene fra de samme to lokalitetene.

.....

Det er usikkert rundt utviklingen av ferdsel mellom Finse og Geitryggen. Tallene viser en reduksjon i antall som går turen, med 30-40% men dette må sjekkes med oppfølgende tellinger. Sommeren 2023 var spesiell dårlig værmessig, og antas å ha redusert antall turgåere betraktelig i dette høytliggende fjellområdet.» (Stange, m.fl., 2024. Upublisert). Det blir videre anbefalt at det gjennomføres en kontrollmåling på stien mellom Finse og Geiteryggen.

«Andre» brukere av nasjonalparken.

Hovedvekten av brukere av nasjonalparken er fotturister som følger stier, men det er også andre brukere. Nasjonalparken er et viktig beiteområde for sau. Beitedyrene trenger tilsyn på sommeren og utkjøring av salt på vinteren. Ved flere vann blir det leid ut fiskekort. Dette utgjør en viss trafikk inn i området, men er ikke på høyde med de mye brukte stiene i øst av nasjonalparken. Det drives noe klatring i de sydøstlige delene av brattkanten av Hallingskarvet. Det er også noe bruk av kite mellom Finse og Ustaoset og toppturer i brattkanten av Hallingskarvet. Dette er sporadiske hendelser, med få antall utøvere.

2.1.4 Kulturminne

De mange kulturminner i Hallingskarvet nasjonalpark vitner om at området har vært benyttet av mennesker langt tilbake i tid. Det er gjort funn av redskap av flint og kvarts fra steinalderen og spydspisser, pilspisser og fangstgroper fra jernalder, vikingtid og middelalder. Sleper, drifteveier, heller og lægre er spor etter storstilt fedrift fra Vestlandet til Østlandet som foregikk på 16- 17- og 1800-tallet. Lægrene ble brukt som tilholdssted under beiting om somrene, før dyra ble ført til Østlandet for salg. På slutten av 1800-tallet ble det bygd flere lordehytter i området. Den mest kjente er Lordehytta i Folarskardet som ble bygd omkring 1880. Hyttene var tilholdssted for engelske lordene som brukte området til rekreasjon, jakt og fiske. I randområdet til Hallingskarvet er det gjort omfattende registreringer av nyere tids kulturminne. De mange steinbuer, og tufter etter steinbuer, vitner om omfattende bruk også i nyere tid. Steinbuene blir knyttet til jakt, beitebruk og støler, men også fast bosetning.

Det er ikke gjennomført systematisk kartlegging av kulturminner innenfor Hallingskarvet nasjonalpark. Det er heller ikke foretatt en samlet vurdering av de kulturminner som man kjenner til i nasjonalpark. (Kilde: Verneplan for Hallingskarvet, Kulturminner, Rapport nr. 5-2003)

2.1.5 Informasjon om nasjonalparken.

I dag er Hallingskarvet nasjonalpark synlig på flere arenaer og det blir gjennomført ulike tiltak for å informere om nasjonalparken. Informasjonsarbeidet blir gjennomført i et samarbeide mellom SNO og forvaltningen.

Naturveiledning i regi av Statens naturoppsyn (SNO).

Tidligere drev SNO i større grad med naturveiledning. Dette er nå tatt ut av SNO sine arbeidsoppgaver. Tidligere ble SNO brukt til å gjennomføre mye naturveiledning. Siden dette nå er tatt ut blir det informert mindre om natur og verneverdier i nasjonalparken ut til turistnæring og lokalbefolkning. Men SNO kan fortsatt brukes til orienteringsarbeid, og lokale SNO bidrar inn i Skarveskolen og med informasjon inn i vertskapskurset til Visit Geilo.

Gjennom flere år har SNO bygget opp en presentasjon som nyttes i forbindelse med at hoteller og andre har et stort antall sesongarbeidere. Gjennom orienteringer sørger SNO for at de ansatte i lokale bedrifter har kunnskap om verneområdene og naturverdiene, og kan formidle dette videre til sine gjester. Disse oppdragene ut til turistnæringen har avtatt de siste årene. Det vil kreve ny promotering av dette arbeidet for å få det inn igjen hos turistnæringen.

«Skarveskolen» er et program som går over en hel uke der 6.trinn i skolene på Geilo og i Hol er målgruppene. Målsetting med dette er å gi elvene kunnskap om fjelløkologi i en kontekst der stølsliv og matproduksjon er sentralt, samt en hel dag om jakt og fangstkulturen gjennom tidene. I tillegg er det en dag med rallarkulturen og byggingen av Bergensbanen som tema. Tanken bak begge Skarveskolen er at en gjennom en slik tilnærming skaper gode relasjoner til nasjonalparken spesielt og naturen generelt. Holdningsskapende arbeid ansees som en av de viktigste grepene som kan gjøres lokalt. Skarveskolen gjennomføres av skolene.

Informasjon i regi av forvaltningen av nasjonalparken.

I tilknytning til Hallingskarvet nasjonalpark er det anlagt 8 informasjonspunkt (se figur 6). Tematikken på informasjonspunktene er noe ulikt, men felles for plakatene er å gi leseren relevant informasjon ut ifra området de er i. Plakatene inneholder informasjon om aktuelle turer, naturverdier og servicepunkt.

Figur 6. Kart der blå punkt viser plassering av informasjonplakater.

Bilder fra informasjonsplakater ved Hagafoss, Jomfrunut og Budalen.

For Hallingskarvet nasjonalpark er det utarbeidet informasjonsbrosjyre. Brosjyrene er på norsk, engelsk og tysk.

Det er utarbeidet plakater til bruk innendørs. Disse er satt opp på Finsehytta og Bygg A på Geilo.

Besøkssenter for Hallingskarvet.

Visit Geilo jobber for å etablere et besøkssenter for Hallingskarvet. Besøkssenteret er planlagt lokalisert på Geilo. Forvaltningen av nasjonalparken er med på dette arbeidet, og ser det som en mulighet til å formidle kunnskap om natur og verneverdier i nasjonalparken.

2.2 Muligheter og utfordringer - sammenstilling av kunnskap.

I besøksstrategi for Hallingskarvet som ble vedtatt i 2015 var det et fokus på å innlemme ny merkevare for Norges nasjonalparker inn i kommunikasjonen ut til besøkende. Mye av dette arbeidet er gjennomført. Vi er nå over på å vedlikeholde plakater og være med å utforme informasjon der dette blir etterspurt av interessenter.

Hallingskarvet nasjonalpark og Finse biotopvernområdet ligger i et område med store destinasjoner, veier og toglinje rundt verneområdene. I formålet til verne av Hallingskarvet nasjonalpark går det fram at «*Formålet med Hallingskarvet nasjonalpark er å bevare eit stort, særmerkt og tilnærma urørt fjellområde slik at landskapet og det biologiske mangfaldet med økosystem, arter og bestandar, mellom anna villrein, blir bevart.*», og formålet med Finse biotopvernområdet er å «*sikre eit viktig trekkområde for villrein og binde saman leveområde for villreinen på Hardangervidda og i Nordfjella*». Menneskelig ferdsel er i dag en utfordring sett opp mot verneformålene. I tillegg vil store mengder ferdsel påvirke opplevelsen av verneområdene som urørte områder. Å redusere ferdselen inne i verneområdene vil øke det urørte preget. På samme tid vil dette være en mulighet for besøkende som ønsker liten grad av tilrettelegging til å oppleve urørt natur.

Villrein har fått et økt fokus gjennom Kvalitetsnormen for villrein, stortingsmelding om villrein og tiltaksplaner for villrein. Basert på det kunnskapsgrunnlaget vi har, og fokuset på besøkende, er det gjort en sammenstilling av kunnskap og forholdet mellom villrein og ferdsel. Bakgrunn for at villrein er valgt som art, er fordi det er villrein som er mest sårbar for menneskelig ferdsel, og fordi villrein er en art som har et ekstra forvaltningsfokus.

2.2.1 Villrein og ferdsel

I to kart under (figur 7 og 8) er det satt sammen plott fra arealbruken til GPS-merka villrein og sti- og løypenettet i og rundt nasjonalparken. Ut ifra at nasjonalparken blir besøkt både sommer og vinter, er det laget et kart for hver sesong for å belyse situasjonen best mulig.

Ser man på sommerkartet (figur 7) er det et skille etter stien mellom Haugastøl og Raggsteindalen. Øst for dette skillet er området bare sporadisk brukt av villreinen på sommeren. Jo lenger øst man kommer, blir også ferdselsintensiteten høyere. I NINA Temahefte 51, Horisont Snøhetta, er det gjort et estimat på sammenhengen mellom ferdselsintensitet og i hvilken grad de enkelte stiene fungerte som en barriere for reinsdyra. Effekten på villreinkryssinger var relativt konstant opp til en ferdselsintensitet som tilsvarte ca. 30 passeringer per dag. Ved større ferdselsintensitet økte denne effekten og det ble ikke registrert reinsdyr som krysset stier dersom den daglige ferdselsintensiteten var større enn 220 registreringer per dag. Stiene ut fra Haugastøl, Ustaoset og Prestholt har en høy ferdselsintensitet. Ut fra Haugastøl og på stien Ustaoset-Eima Prestholt er det estimert over 80 registreringer per dag (8 i timen x 10 timers/dag). Stien over Eimeheia har mer enn 160 passeringer per dag, og Prestholtstien mer enn 320 passeringer per dag. Her vil både stiene som linjer være barrierer, men også tettheten av stier, være faktorer som påvirker villreinens bruk av område, og man vil lengst øst ha stier med full barriere effekt.

3 Mål og strategier.

3.1 Hovedmål

Besøksforvaltningen til Hallingskarvet nasjonalpark skal sikre og ivareta verneverdiene i nasjonalparken. Innenfor denne rammen skal besøksforvaltningen gi gode opplevelser til besøkende, bidra til lokal verdiskaping og forståelse for verneverdiene i Hallingskarvet.

Delmål:

- Sikre og ivareta verneverdiene i et langsiktig perspektiv.
- Gi besøkende gode opplevelser gjennom høy kvalitet på innfallsporter, utkikkspunkt og naturinformasjonssenter.
- Utvikle tilrettelagte utkikkspunkt og attraksjoner.
- Gi besøkende mulighet til å oppleve stillhet og ro i Hallingskarvet.
- Sette Hallingskarvet og randområdene til Hallingskarvet i stand til å motta et høyt antall besøkende uten at dette over tid forringer verneverdiene.
- Bidra til økt verdiskaping i lokalsamfunnene rundt nasjonalparken gjennom gode opplevelser for besøkende og forbedret omdømme til Hallingskarvet.

- God samhandling med reiselivet, brukergrupper og kommuner i randområdene og i nasjonalparken.

3.2 Strategier og tiltak.

Hallingskarvet nasjonalpark skal nå besøksstrategiens mål gjennom:

- Kanalisere ferdsel til områder som kan tåle høyt ferdselstrykk.
- Utvikle en høy kvalitet på alle møtepunkter mellom besøkende og nasjonalparken.
- God informasjonen og synligheten av Hallingskarvet nasjonalpark.

3.2.1 Kanalisere ferdsel til områder som kan tåle høyt ferdselstrykk.

I Hallingskarvet nasjonalpark er det overlappende arealbruk mellom folk og villrein. I områder med høyt ferdselstrykk av personer vil dette føre til at villreinen i mindre grad bruker området. Dette gjelder spesielt de østlige delene av Hallingskarvet og etter DNT sitt sti- og løypenett. For å sikre villreinen tilgang på beiter og å opprettholde trekkveiene mellom sommer- og vinterbeite og kalvingsområdet, er det viktig at ferdselen ikke øker i områder som i dag har lavt ferdselstrykk. I tillegg er det viktig å ikke stimulere til økt bruk av stier i områder som villreinen bruker i dag. Dette gjelder spesielt i de vestlige områdene, der økt ferdsel kan føre til en fragmentering av villreinens leveområde. I de østlige områdene er det tettere med stier og løyper. Dette medfører at villreinen i mindre grad bruker områdene. Spesielt går dette utover tilgangen på gode lavbeitene for villreinen på vinteren.

Hallingskarvet ligger i en region med stor turistaktivitet. I tillegg er Hallingskarvet et attraktivt turmål for hytteeiere og lokalbefolkningen i regionen. En stor andel av de besøkende ønsker å følge tilrettelagte stier og løyper. Erfaringer fra Prestholtstien, der tilrettelegging medførte en økning fra 6 000 til 27 000 besøkende på 3 år, har vist at nærområdene til Hallingskarvet responderer på tilrettelegging og markedsføring. Dette gir forvaltningen mulighet til å styre mye av trafikken i og rundt Hallingskarvet nasjonalpark. En heving av attraktiviteten til stier rundt Geilo er et viktig grep for å styre ferdselen ut fra destinasjonen.

Det høye antall besøkende på populære turstier tilsier at forvaltningen må gjøre aktive valg for å styre ferdsel. For å sikre og ivareta verneverdiene i nasjonalparken vil det å legge til rette for attraktive turer og attraksjoner til områder som kan tåle et høyt ferdselstrykk, være med på å skjerme større deler av nasjonalparken. Å skjerme deler av nasjonalparken for økt trafikk vil i tillegg til å sikre leveområdene for villreinen, gi et tilbud til besøkende som ønsker å oppleve mindre tilrettelagt natur, samt stillhet og ro.

For å legge til rette for villreinen sin bruk av området er det nødvendig å ta ned ferdselen etter stier og løyper. Dette er ikke å gi ferdselsforbud, men tiltak for å holde den menneskelige ferdselen nede. Stoppe merking av stier, kvisting og tråkking av skiløyper må basere seg på en felles forståelse med berørte parter. Tiltakene trenger ikke være gjeldende for all framtid. Det kan også utføres som testperioder der man kan se hvordan dette fungerer både for villrein, men også hvordan menneskelig ferdsel utvikler seg ut fra destinasjoner og hytteområder.

Et viktig grep i styring av ferdsel er å bygge opp et nettverket av attraktive stier og løyper som et tilbud til turister. I tillegg til turister er også stier og løyper viktig for lokalbefolkning og folkehelse. Det er viktig for forvaltningen av nasjonalparken å være med på utvikling av stier og løyper. Ikke bare at vi ønsker å ta bort merka og kviste traseer, men også er med på utvikling av nye stier. Dette

gir forvaltningen en mulighet til å være med på å styre ferdselen, både hva som blir tilrettelagt, men også hva som legges ut på destinasjonene sine hjemmesider og tur-apper.

Kanalisering av ferdsel handler ikke kun om fysisk tilrettelegging. Hva som blir kommunisert ut til besøkende, reiselivsnæring og lokalbefolkning, er også viktige grep for å kanalisere ferdsel. Hvilke stier og områder som blir trukke fram, og hvilke områder som ikke blir kommunisert, er viktige tiltak i kanalisering av ferdsel. I tillegg vil informasjon og kunnskap om sårbarheten til viktige verneverdier være med på å øke forståelsen for at enkelte områder blir skjermet.

3.2.1.1 Tiltak.

- Opprettholde høy standard på Prestholtrunden.
- Samarbeide med Geilo sti- og løypelag og Hol kommune om å bedre stiene rundt Geilo sentrum.
- Gjennom informasjon, styre besøkende til områder som tåler høyt ferdselstrykk.
- Arbeide opp mot DNT, Geilo sti- og løypelag og Hol kommune for å stoppe merking av følgende stier:
 - Finse – Raggsteindalen
 - Raggsteindalen – Geiteryggen
 - Geiteryggen – Hallingskeid
 - Raggsteindalen - Haugastøl
- Arbeide opp mot DNT, Geilo sti- og løypelag, Hallingskarvet skiparadis Sudndalen og Hol kommune for å stoppe kvisting av følgende løyper:
 - Finse – Raggsteindalen
 - Finse – Geiteryggen via Kyrkedørsvatnet
 - Raggsteindalen - Geiteryggen.
 - Ynglesdalen – Sledaskardet
 - Raggsteindalen – Haugastøl
- Arbeide mot Geilo sti- og løypelag, Hallingskarvet skiparadis Sudndalen og Hol kommune for å stoppe kvisting og tråkking av løypene:
 - Haugastøl – Bjørnabulægret – Raggemyran – Hesteberget.
 - Budalen – Byrkjedalen med tilkomstløyper fra Hallingskarvet skisenter og Gurostølfjellet.

3.2.2 Utvikle en høy kvalitet på alle møtepunkt mellom besøkende og nasjonalparken.

Gode opplevelser for den besøkende er et mål i besøksstrategien. Merkevarestrategien for Norges nasjonalparker gir en god og velfundert beskrivelse av hvordan vi kan framstå ovenfor besøkende. Ved å implementere Merkevarestrategien for Norges nasjonalparker i møte mellom besøkende og Hallingskarvet, vil kommunikasjonen vi har ovenfor besøkende være av høy kvalitet, og samtidig være gjenkjennelig i forhold til andre nasjonalparker og profilering gjennom Innovasjon Norge.

De store konsentrasjonene av besøkende oppholder seg i områdene rundt nasjonalparken, på Geilo, Hol, Finse og etter de store ferdselsårene Rv7, Fv50 og Bergensbanen. På sammen tid ligger disse konsentrasjonene i geografiske områder som ligger inn under det nye merke for Norges nasjonalparker (Hol nasjonalparkkommune, Geilo nasjonalparklandsby og Finse helt i grensa til nasjonalparken). Det er fra 2015 og fram til i dag satt opp informasjonstavler på ønskelige stistarter og ved Hagafoss og Geilo sentrum. Disse informasjonstavlene dekker i stor grad det informasjonsbehovet en ser som nødvendig. For å opprettholde en høy kvalitet på kommunikasjonen ut til besøkende er det behov for at plakatene skiftes ut når de blir slitt av vær og vind.

Det er fra forvaltningen gjort en kartlegging for å finne utkikkspunkt med en høy kvalitet. Disse utkikkspunktene er ikke funnet. Fra kommersielle aktører jobbes det med å etablere besøkssenter på Geilo (Visit Geilo) og utkikkspunkt på Geilohovda (Ski Geilo). For forvaltningen av nasjonalparken er det viktig at disse tiltakene bygger på behovet kommersielle aktører ser opp mot besøkende på destinasjonene. På samme tid deltar Hallingskarvet nasjonalpark inn i utvikling av besøkssenter og utkikkspunkt, og om de blir realisert vil forvaltningen være med og bidra til at utbyggingene har høy kvalitet når tiltak rettet mot nasjonalparken.

3.2.2.1 Tiltak.

- Opprettholde høy kvalitet på informasjonsplakater som er etablert.
- Støtte opp om arbeidet kommersielle aktører med å etablere nasjonalparksenter og utkikkspunkt.

3.2.3 Informasjon og synligheten av Hallingskarvet nasjonalpark.

Økt kunnskapen om naturverdier generelt og verneverdiene i Hallingskarvet spesielt er viktige grep for å verne om naturen. Rundt forvaltningen av Hallingskarvet er i dag flere tiltak som styrker bevisstheten om naturen rundt oss. Disse tiltakene er rette mot lokalbefolkning, reiselivsaktører og skole. Støtte opp om det pågående arbeidet, samt videreutvikle kunnskapsformidlingen, vil være viktige tiltak for å fremme stolthet, forståelse for vern og verneverdier i Hallingskarvet.

3.2.3.1 Tiltak.

- Opprette nettside for besøkende innenfor plattformen til Miljødirektoratet, <https://www.norgesnasjonalparker.no/>
- Løfte fram, og tilby, SNO sin orientering om naturverdier i verneområdene til turistbedrifter.
- Øke informasjonen om villrein og fjellrev.

4 Tiltaksplan.

For å lykkes med besøksforvaltningen i Hallingskarvet nasjonalpark vil dette kreve en aktiv forvaltning. Hvilke type tiltak som skal settes inn hvor, og når, vil være i endring. Behov kan endre seg, også rammevilkår som tilgang på økonomiske ressurser og ikke minst kunnskap om virkemidlene vil være i endring. Det er derfor viktig at arbeidet med de konkrete tiltak kan følge en dynamisk plan som kan endres med endrede behov og rammebetingelser.

Hallingskarvet nasjonalparkstyre ønsker å se tiltakene som avledes fra besøksstrategien sammen med det øvrige tiltaksbehovet i nasjonalparken. Konkrete tiltak som avledes av Besøksstrategien for Hallingskarvet, vil derfor bli ført videre inn i det årlige arbeidet med Tiltaksplan for Hallingskarvet nasjonalpark. Tiltaksplan for Hallingskarvet nasjonalpark er igjen grunnlaget for Planleggingsmøte med Statens naturoppsyn og søknad om tiltaksmidler gjennom Elektronisk søknadssenter (ESS). Behov for tiltak og vedtatte tiltak fra nasjonalparkstyret blir lagt inn i Naturoppdrag.

Geilo, den 04.06.2025.

Litteraturliste:

Rolandsen, C.M., Tveraa, T., Gundersen, V., Røed, K.H., Tømmervik, H., Kvie, K., Våge, J., Skarin, A. & Strand, O. 2022. Klassifisering av de ti nasjonale villreinområdene etter kvalitetsnorm for villrein. Første klassifisering – 2022. NINA Rapport 2126. Norsk institutt for naturforskning

Vistad, O.I., Gundersen, V. & Wold, L.C. 2014. Brukerundersøkelser i Hallingskarvet og Varangerhalvøya nasjonalparker, sommeren 2014. NINA Rapport 1109.

Stange, E., Gundersen, V. & Wold, Line C. 2024 Ferdselsregistreringer Hallingskarvet og Nordfjella. Rapportering av Strava for 2019-2023 og ferdselstellere 2022-2023. NINA Prosjektnotat 578. Norsk institutt for naturforskning.

Zouhar, Y., Wold, L. C. & Gundersen, V. 2023. Brukerundersøkelse i Reinheimen nasjonalpark. Sommeren 2022. NINA Rapport 2294. Norsk institutt for naturforskning.

Zouhar, Y., Wold, L. C. & Gundersen, V. 2023. Brukerundersøkelse i Dovrefjell-Sunndalsfjella nasjonalpark. Sommeren 2022. NINA Rapport 2299. Norsk institutt for naturforskning.

Nerdrum, L., Rødal, M., Iversen, E. K. Økonomisk analyse av reiselivet i Hol. Publikasjon nr. 43/2022. Menon Economics.